

דו"ח מיוחד

"הרוג יהודי – תגיע לגן עדן"

מאת איתמר מרכוס וברברה קרוק

בהשתתפות צוות החוקרים:

צחי בן-חמו, הילה בן-חיים, דינה ליסננסקי, דרור מלליס, רן פיצ'חדזה

דו"ח מיוחד

"הרוג יהודי – תגיע לגן עדן"

מאת איתמר מרכוס וברברה קרוק

תקציר

"תמיד שאפתי להפוך את גופי לרסיסים קטלניים נגד הציונים ולהקיש על דלתות גן העדן בגולגולות של ציונים".

הטורויסטית הפלסטינית בת ה-21, רים אלריאשי, שהקריאה שורות אלו בקלטת הפרידה שלה, התפוצצה למחרת היום ורצחה ארבעה ישראלים בפיגוע התאבדות. רים אלריאשי, או אלו שכתבו עבורה את ההצהרה, האמינו שדי ברצח ישראלים כדי להבטיח לה כניסה לגן העדן.

מחקר זה בוחן:

- מדוע פלסטינים מאמינים שרצח ישראלים ו/או יהודים הוא מעשה שהאסלאם דורש או מעריך
- האם קבוצות שוליים ברשות הפלסטינית מחנכות לכך, או שמא מייצג הוא את האידיאולוגיה הרשמית של הרשות הפלסטינית.

ממצאים

מכון "מבט לתקשורת פלסטינית" מצא כי הרשות הפלסטינית מחנכת לאידיאולוגיה רווית שנאה ארסית ליהודים ולישראל, הנותנת לגיטימציה להרג יהודים על שום היותם יהודים. רצח יהודים מוצג לא רק כמועיל עבור מוסלמים וערבים, אלא כהכרחי לכלל המין האנושי. ממצאים אלו מבוססים על מחקר יסודי וניתוח תכנים לאורך שמונה שנים שמקורם בטלוויזיה של הרשות הפלסטינית ובעיתונות הפלסטינית של הרשות. דו"ח זה מתעד את הטמעת אידיאולוגיית השנאה הזאת במשך שנים, זמן רב לפני תחילת האינתיפאדה בספטמבר 2000, ונמשכת גם לאחר מותו של יאסר ערפאת:

יולי 2000:

"כמו שאמר הנביא מוחמד: תחיית המתים לא תגיע, עד שתלחמו ביהודים, ותהרגו אותם"

דר' אחמד יוסוף אבו חלביה, חבר המועצה העליונה הפלסטינית של הפסיקה ההלכתית, ורקטור הלימודים המתקדמים באוניברסיטה האיסלאמית, הטלוויזיה הפלסטינית, 28 ביולי 2000.

נובמבר 2000:

"נהרוג את כולם... לא נשאיר יהודי אחד."

ילדה, הטלוויזיה הפלסטינית, אוקטובר 2000

ספטמבר 2004:

"הנביא אמר: 'תחיית המתים לא תתרחש עד אשר המוסלמים ילחמו ביהודים, והמוסלמים יהרגו אותם. המוסלמים יהרגו את היהודים, שמחו על הבשורה, שמחו על ניצחון אללה.'"

שיח' אברהים מודירס, ראש ההתאחדות לשינון הקוראן, המשרד להקדשים וענייני דת ברשות הפלסטינית. הטלוויזיה הפלסטינית, 10 בספטמבר 2004

ינואר 2005:

"עד שיגידו העץ והאבן: הו, מוסלמי, הו עבד אללה, הנה יהודי מאחוריי, הרוג אותו"

דר' חסן אלח'אטר, מיסד אנציקלופדיית אל קודס
הטלוויזיה הפלסטינית, 10 בינואר 2005

גיבוש עמדה נגד הקיום היהודי

המנהיגים בתחומי הדת, הפוליטיקה והחינוך מציגים בשיטתיות טיעונים נגד הקיום היהודי, בדומה לדרך בה תובע מציג תיק בבית משפט, בדרישה לפסוק גזר דין מוות. כעד מומחה, הם מסתמכים על האל בעצמו. התיק המשפטי של הרשות הפלסטינית נגד היהודים בנוי משלושה שלבים: השלב הראשון מגדיר מהן תכונות של יהודי. השלב השני מדגים כיצד התכונות האלו מעמידות את העולם בפני סכנה. השלב השלישי מבאר, כיצד להיאבק נגד היהודים.

אנטישמיות שלב 1 - תיוג קולקטיבי: אופי היהודים הוא רע מיסודו

השלב הבסיסי מגדיר את היהודים ומציגם כשונים מאחרים וכמי שמיסודם הם בעלי תכונות של רוע. יהודים מוגדרים ומוצגים כבוגדניים, מושחתים, רמאים ולא נאמנים, כמו גם כאויבי האל – כצאצאיהם המקוללים של קופים וחזירים. אנשי חינוך, אקדמאים ופוליטיקאים מעוותים ומשמיצים את המסורת היהודית. הם מתארים אותה כרוע צרוף ומייחסים לה את ה"התנהגות הבוגדנית" שבה מאשימים את היהודים כיום. זיופים ובדיה באצטלה של אמת היסטורית משמשים לתיעוד ולתמיכה בעלילה שלפיה הדת היהודית היא גזענית ומרושעת. "התכונות" והמסורות היהודיות אינן מוצגות כהתנהגות הניתנת לשיפור, אלא כאופי בלתי ניתן לשינוי של היהודים.

אנטישמיות שלב 2 - יצירת האיום: היהודים מהווים סכנה קיומית למין האנושי כולו

השלב השני מציג, כיצד תכונות הרשע האלו אינן מהוות עניין פרטי יהודי, אלא יש להן השלכות לגבי העולם כולו. היהודים, המונעים בידי התכונות והמסורות האלו שאינן ברות שינוי, מתכננים ומוציאים אל פועל פשעים נתעבים. אם הם יוותרו בלתי מרוסנים, הפשעים האלו יהוו סכנה קיומית, לא רק עבור המוסלמים והערבים אלא עבור האנושות כולה. איום זה מוצג כאיום משמעותי: מלחמות, קונפליקטים וסכסוכים פנימיים מלובים כולם ע"י יהודים. למעשה, הדיכוי שהיהודים סבלו ממנו לאורך ההיסטוריה מוצג כתגובה לגיטימית של אומות המבקשות לנקום על הפגיעה שגרמו להם היהודים שחיו בקרבם. ה"רוע היהודי" מייצג איום קיומי – סכנה לאנושות כולה שלא ניתן להתעלם ממנה.

אנטישמיות שלב 3 - חיסול האיום: "השעה [תחיית המתים] לא תופיע עד אשר מוסלמים יהרגו את היהודי"

תיק תביעה מבוסס הוצג נגד היהודים – היהודים מהווים איום לאנושות כולה. מאחר והאיום הוא תוצאה של אופיים המרושע של היהודים ומסורתיהם הנלוזות, והוא לא ניתן לשינוי, הפתרון היחיד הוא מאבק ביהודים, הכנעתם, הריגתם וחיסולם. חיסול היהודים מוצג כפעולה של הגנה עצמית ההכרחית להצלת המוסלמים, הערבים והאנושות כולה. הרשות הפלסטינית מזמנת את האל עצמו כעד מומחה, לו מיוחסת שליחת מסר באמצעות הנביא מוחמד, על פיו הרג ואף חיסול היהודים הוא שלב הכרחי לצורך קירוב ה"שעה" – גאולת העולם באמצעות תחיית המתים. יתר על כן, הרג היהודים הוא רצח ראוי למחילה ומוצדק מטעמי הגנה עצמית. רצח יהודים משודרג ממעשה נתעב לשירות האל והאנושות.

אידיאולוגיה זאת, בעלת שלושת הנדבכים של הרשות והתובעת רצח עם, אינה אסטרטגיה של פלג שולי ברשות הפלסטינית ואינה גבב אקראי של מילים מפי אנשים מן השורה ומאחורי דלתיים סגורות. שנאת היהודים מעודדת ומקודמת על ידי האליטות הדתיות, הפוליטיות והאקדמאיות, ומועברת במסגרות תרבויות, חינוכיות, דתיות ואף בידוריות. כל אלה מצויים תחת פיקוח והכוונה של ההנהגה הפוליטית של הרשות הפלסטינית.

מצמרר לראות כי שישים שנים לאחר תום השואה, באופן גלוי וחסר בושה, החברה הפלסטינית משמיעה שוב ושוב את אותם המסרים בהם השתמשה גרמניה הנאצית להצדקת חיסול היהודים.

"מחלת המאה"
[אלחיאת אלג'דידה 28/12/99]

[אלחיאת אלג'דידה 31/10/04]

* * *

אנטישמיות שלב 1 - תיוג קולקטיבי

אופי היהודים הוא רע מיסודו

השלב הראשון של גזענות ואנטישמיות הוא תיוג קולקטיבי או הכפשת אופייה של קבוצה אתנית והגדרתה כנחותה. הרשות הפלסטינית מחנכת לכך, שאופיו של היהודי חורש המזימות הוא לא מוסרי וזדוני. כדי להעניק מימד משכנע לטיעונים הללו, הרשות הפלסטינית, באמצעות התקשורת שעליה היא מפקחת, מציגה מצעד בלתי פוסק של אנשי דת, אנשי אקדמיה, מנהיגים פוליטיים ומומחים על מנת להצביע על כך שהאורים והתומים בכל התחומים מאמתים את הטענה בדבר היותו של האופי היהודי מרושע.

אנשי דת

הדברים הבאים נאמרו ע"י מנהיגי דת של הרשות הפלסטינית ושודרו כולם בטלוויזיה הרשמית של הרשות הפלסטינית:

"כפי שתיאר אותם (את היהודים) אללה בספרו, ובמסורת הנביא, הם מתאפיינים בשחצנות, גאווה, יהירות, פראיות, חוסר נאמנות ובגידה... ראו את הרמאות ואת מעשי העורמה."

דר' מוחמד מוסטפא נג'ם
הטלוויזיה הפלסטינית, 1 בנובמבר 2002

"... מוחמד שליח אללה, בכל פעם שהיה חוזר מאחת מפשיטותיו היה מוצא בגידה והונאה מצדם של יהודי [העיר] מדינה, מכיוון שהבגידה וההונאה הן טבעות באופים של היהודים... ואשר הדורות הבאים שלהם ירשו מאבותיהם הקדמונים עד עצם היום הזה..."

שיח' אברהמים מודירס
הטלוויזיה הפלסטינית, 4 ביוני 2004

"היהודים הם היהודים, אסור לנו לשכוח את מידותיהם ולו לרגע, אפילו כדי הרף עין"

דר' מוחמד מוסטפא נג'ם
הטלוויזיה הפלסטינית, 6 בדצמבר 2002

דמויות ברות-סמכא בתחום האקדמיה

פסיכולוג פלסטיני מסביר בטלוויזיה של הרשות הפלסטינית כי התינוק היהודי "יונק שנאה":
"ישנם גורמים נוספים להתגבשותה של האישיות היהודית, והם: רעיון הדת האגדית, הילד הישראלי שנולד יונק שנאה כלפי אחרים, יונק התבודדות, יונק התנשאות, ומחונך לשנא אחרים"

ח'אדר עבאס, פסיכולוג
הטלוויזיה הפלסטינית, 14 באפריל 2002

מרצה לפילוסופיה של החינוך מציג אף הוא את דמות הילד היהודי היונק שנאה מ"החלב":

"אני, למען האמת, אינני מסתכל על מצב החברה הישראלית כעל מצב של מבוכה, אלא הוא [מצב המבוכה] תוצאה טבעית של תרבות שקוימה באמצעות חינוך יהודי פונדמנטליסטי לאלימות, לאיבה, ולגזענות... מה שאומרים המנהיגים במדינה העברית ומה שעוסק בו החייל הוא התנהגות טבעית שנרכשה באמצעות החינוך היהודי הקיים... כן מוצגת צורה מעוותת של הערבים ושל המוסלמים, ומיניקים לילד היהודי את השנאה עם החלב... אנו רוצים דור שתופש ומבין את מבנה האישיות היהודית..."

דר' מוחמד אבו דף
הטלוויזיה הפלסטינית, 12 באוקטובר 2003

ילדים ברשות הפלסטינית מחונכים לבוז ליהודים באמצעות תכניות בידור, שבהן היהודים מוכפשים על ידי אותם תיוגים מלאי שנאה, זאת בנוסף לחינוך מפי אנשי דת לכך שיהודים הם "רמאים וערמומיים". בתכנית בהשתתפות בובה המחנכת ילדים בגיל טרום בית ספר נאמר: "אי אפשר לסמוך על היהודים". [הבובה] טראבישו:
"אני מבקש למסור הודעה לילדים ולצופים: אל תשהו במקומות מסוכנים, כגון איזורים מופצצים. תנו לצוותי ההצלה, להגנה האזרחית ולאנשי הביטחון לבצע את משימתם."
ילד באולפן:

"כולנו נצטרף לטראבישו, ונאמר לכולם: היזהרו! אינכם יכולים לבטוח ביהודים, מכיוון שהם עלולים לפגוע בנו בכל רגע במפתיע"

הטלוויזיה הפלסטינית, 23 באוגוסט 2004

תכונות ה"בוגדנות וחוסר הנאמנות" של יהודים נלמדות בבתי הספר של הרשות הפלסטינית

בתוכנית הלימודים בבתי הספר של הרשות הפלסטינית מוצגים יהודים כבעלי תכונות אופי שליליות מיסודן:
"יש להיזהר מהיהודים, מפני שהם רמאים ובוגדניים"

חינוך איסלאמי לכיתה ט', עמ' 79

"בוגדנות וחוסר נאמנות הן תכונות אופייניות ליהודים, ולכן יש להיזהר מהם"

חינוך איסלאמי לכיתה ט', עמ' 87

הספרים האלו התבססו על ספרי לימוד ירדנים. למרות שלרשות נודע על תוכניהם ב-1999, היא סירבה להצעה אמריקאית שהוגשה באותה העת לממן את הדפסתם מחדש של הספרים הללו, אך ללא תכנים אנטי-יהודיים אלה ואחרים.

דימוי היהודים שלילי מיסודו בתרבות הפופולרית

תיאור היהודים כבעלי תכונות שליליות מיסודם מופיע גם בבידור הפופולרי, דוגמת תשבצי היגיון בעיתונים היומיים. לדוגמה:

הגדרה בתשבץ: תכונה יהודית בהיפוך אותיות
תשובה: בוגדנות

אל-קודס, 20 בדצמבר 2000

יהודים מקוללים ע"י האל

מנהיגיה הדתיים של הרשות הפלסטינית טופלים על היהודים את אשמת הרשע האולטימטיבי, ובהסתמך עליה נאמר כי היהודים הם האויב המקולל של האל. לכן, אופיים המרושע של היהודים אינו כפוף להחלטתם, אלא הוא בבחינת גזרת האל. מתוקף היותם אויבי האל, היהודים הם כמובן גם אויבי המוסלמים.

"היהודים האלה שעוררו את חרון אפו של אלה והוא קילל אותם באמצעות הנביאים."

שיח' מוחמד אבראהים מאדי
הטלוויזיה הפלסטינית, 21 בספטמבר 2001

"השבח לאללה שקילל את אויבינו קללות בזו אחר זו, עד ליום הדין. כמו כן הוא קילל אותם מפיהם של נביאיו ושליחיו..."

דר' מוחמד מוסטפא נג'ם
הטלוויזיה הפלסטינית, 1 בנובמבר 2002

"השבח לאל אשר קילל את אלה אשר כפרו מקרב בעלי הספר"

שיח' אבראהים מודירס
הטלוויזיה הפלסטינית, 4 ביוני 2004

תיאור היהודים כחיות

הקוראן מציין בשלושה מקרים (סורות- פרקים 2, 5 ו-7), כי מוחמד הפך אנשים לקופים ו/או חזירים: "כל אלה אשר אררם אלוהים, ויחר בם אפו, ויהפוך מהם לקופים וחזירים" (סורה 5:60). במקום אחר בקוראן מושוים היהודים לחמורים. אנשי דת בכירים ברשות הפלסטינית חוזרים שוב ושוב על אמירות הנגועות בדה-הומניזציה של יהודים, תוך החלת אזכורי החיות האלו על היהודים: "שבעטיו אלוהים הפך אותם לקופים ולחזירים."

דר' מוחמד מוסטפא נג'ם
הטלוויזיה הפלסטינית, 1 בנובמבר 2002

"השבח לאללה שקילל קללה את אחי הקופים והחזירים"

דר' מוחמד מוסטפא נג'ם
הטלוויזיה הפלסטינית, 6 בדצמבר 2002

"אנחנו מנהלים מלחמה אכזרית זו עם אחיהם של הקופים והחזירים, מהיהודים ובני ציון."

שיח' מוחמד אברהים מאדי
הטלוויזיה הפלסטינית, 12 בספטמבר 2004

"חי אללה שיבואו [השליטים המוסלמים והערבים], בגזרת האל, מכאן או משם, לשחרר את האדמות האלה מטומאת היהודים, שאללה כעס עליהם בספרו וכינה אותם פעם 'קופים', פעם 'חזירים', ופעם 'חמורים'"

שיח' מוחמד אברהים מאדי
הטלוויזיה הפלסטינית, 30 במרץ 2001

ספרי הלימוד של הרשות הפלסטינית

המחנכים ברשות הפלסטינית בחרו לכלול את אזכור החמור המופיע בקוראן בספרי הלימוד החדשים של הרשות הפלסטינית:

"...אלו [היהודים], שהוענקה להם התורה אך לא שמרו אותה, הם כמו חמורים הסוחבים ספרים..."

"לקרוא בקוראן", סורת אלג'מעה, כיתה ו', עמ' 20

תיאור היהודים כחיות על-ידי מנהיגי הדת של הרשות הפלסטינית מתבטא בהתנהגות המקובלת ובשפה השגורה. כך, למשל, מפגינים פלסטינים, אשר השתתפו בתהלוכה אנטי-ישראלית, עטפו חמור בטלית ויישמו, הלכה למעשה, את דימוי היהודים כחמורים שאותו למדו והפנימו:

עיתונים יומיים של הרשות הפלסטינית

מקורות כתובים השתמשו בדימוי החיה כדי להטיל פגם ביהודים, כפי שמודגם במאמר המערכת הבא של עיתון יומי רשמי של הרשות הפלסטינית:
"...בעבר... ירושלים היתה גזולה ונערות ירושלים היו שביות ונחשפו למעשי זוועה רבים מידי בני הקופים והחזירים..."

אלחיאית אלג'דידה, 5 ביוני, 2004

ילדים ברשות הפלסטינית

שפה זו כלולה גם בדימוי היהודים בקרב ילדים צעירים. ילדה בת עשר השתמשה בתיאור הגזעני הבא בפנותה אל היהודים על גבי מסך הטלוויזיה הפלסטינית:

"שמי אלאא'. אני מרפיח ובת עשר. על החזיר והקוף, שבראשם עומדים שרון ובוש, לדעת שאנו נשארים בארץ שממנה באנו והיא מקורנו..."

הטלוויזיה הפלסטינית, 29 בספטמבר, 2003

כבר בשנת 1998 יהודים כונו שטניים

"הם (היהודים) מצאצאי אַבליס, מצאצאי השטנים, והם ראויים לקבל את עונש העושקים"

עבד אלמועאז עבד אלסתאר, מטיף דת

הטלוויזיה הפלסטינית, 17 בדצמבר, 1998

תיאורים ויזואליים היוצרים דמוניזציה ודה-הומניזציה משלימים את תיאור היהודים כשטניים וכחיות בתקשורת של הרשות הפלסטינית. עוד בטרם החלה אינטיפאדת אלאקצא, התקשורת של הרשות הפלסטינית פרסמה דימויים מתועבים של יהודים. ב-1999, לקראת סוף המאה ה-20, התפרסמה קריקטורה בעיתון הרשמי היומי של הרשות הפלסטינית המתארת גמד, תת-אדם יהודי, כ"מחלה של המאה".

דה-הומניזציה של יהודים לוקחת חלק בהכשרת לבבות תושבי הרשות הפלסטינית לרצון להרוג יהודים (ראה להלן שלב 3). חיות הן, כמוכן, נחותות מבני אדם, ובחברות רבות אין להן כל זכויות, והן משמשות לניסויים וניצודות דרך קבע.

הכפשת המסורת היהודית

מרכיב חשוב באינדוקטרינציה הפלסטינית לראיית היהודים כרשעים הינו הצגת היהדות כדת לא לגיטימית המחנכת לשנאה. השמצות אלו שימשו כחומר לימוד ברשות הפלסטינית במשך שנים. בעקבות זאת, אמירות עוינות ברוח ההשמצות הללו נשמעות מפי ילדים.

אקדמאים ומנהיגי דת פלסטינים שוללים בפומבי את זכות קיומו של העם היהודי. יתרה מכך, הם טוענים כי אפילו כדת – אין היהדות לגיטימית, היות והתנ"ך העברי המקורי עוות על ידי היהודים.

"היהדות איננה דת במלוא מובן המילה ואיננה לאום כלל..."

המוסאוויה [דת משה] היא דת, שכנראה היא דת אסלאמית, וכמה חוקרים, כמה מחקרים שפורסמו מצאו בתורה, כאשר היא מתורגמת תרגום נכון, טקסטים שמראים שהיא המשכיות של האסלאם. אמשיך את [תאור] מהלך העם היהודי: העם היהודי התהווה מתוך עם יהודה, 900 שנה לאחר משה. לאחר השבי והפיזור [הגלות] הסתיים הכוח הפוליטי של יהודה, ותושביו הפכו לאזרחים רגילים והתפזרו בכל מקום, התפזרו בתימן, בחג'אז, בשאם [סוריה וארץ ישראל], במצרים, ורבים מאנשי הארץ הזו האמינו בדת הזו... הם הפכו לעדה דתית בלבד, אולם יש להם מנהגי פולחן שאינם לקוחים מהתורה המקורית ולא מדת משה המקורית. האנשים של היום ירשו את התורה הקדומה, וצרפו אליה ספרים שלא נכללו בה... אנו יודעים שכיום יש שתי עדות שמחזיקות במנהגיהן הקדומים, השומרונים שבשכם, שהם אומרים: אנו היורשים החוקיים לשושלת ישראל הראשונה... ויש שכבה בירושלים שנקראת נטורי קרתא"

ג'ריר אלקדוה, מנהל הספרייה הלאומית הפלסטינית

הטלוויזיה הפלסטינית, 3 בנובמבר, 1998

נטורי קרתא, שמוצגים ע"י הרשות הפלסטינית כיהודים אותנטיים, הם זרם שולי, קיצוני ואנטי-ישראלי, המכחיש את זכות קיומה של ישראל על סמך פרשנותם האזוטרית ליהדות. נטורי קרתא תמכו - ועודם תומכים באופן פעיל ברשות הפלסטינית ובמאבקה נגד ישראל מאז הקמתה.

" באו אלו [היהודים] וזייפו את דברי האל שנקבעו ושינו את דתם ודיניה, והיו הם הרשעים. ומי שלא פוסק לפי מה שהוריד האל, מי שהתמרד על כך, לא מקבל את השוויון ורצה להפריד בין נכבד לנחות, או החליף את פסקו של אללה ואמר שזה דין אכזר וחשב שהוא יותר רחמן כלפי עבדי אללה ויודע יותר מאללה מה טוב להם, זהו מרד באללה... היהודים החליפו את זה בעבר ומחליפים אותה היום החלפה חמורה יותר, והתורה המצויה היום אין בה דרך ישר ואין בה אור "

עבד אלמועאז עבד אלסתאר, מטיף דת
הטלוויזיה הפלסטינית, 17 בדצמבר 1998

ילדים ברשות הפלסטינית משלבים בתפיסת עולמם דה-לגיטימציה של היהדות

"הם טוענים באופן שקרי כי התורה העברית היא דתם, אבל אנחנו יודעים שהם סילפו את התורה, קבעו חוקה שונה מזו האלוהית שנתגלתה בתורה ועיוותו אותה ככל העולה על רוחם".

נערה פלסטינית
הטלוויזיה הפלסטינית, 23 ביוני, 2002

ההיסטוריה של חג הפסח: חגיגה של רצח וגניבה

מעבר להתקפותיה על הלגיטימיות של התנ"ך, הרשות הפלסטינית מכפישה גם מסורות נבחרות. המובאה הבאה הינה סטייה רווית שנאה מרוחו של חג הפסח, אשר הופיעה בעיתון היומי של הרשות הפלסטינית, ומהווה רק דוגמא להכפשת המסורת היהודית ע"י הרשות הפלסטינית:

"היהודים מקיימים עד היום את טקסי הפסח... מהם הם שואבים את המסע שלהם ואת הקשר שלהם עם זרים... בואו ונבין טקסים אלו על משמעויותיהם, וכך ניתן להבין את דפוסי ההתנהגויות הגזעניות האלו מצד הישראלים כלפי הערבים... לחג הזה יש כמה משמעויות: יציאת עם ישראל ממצרים שבמסגרתה אלוהים ביצע טבח גדול נגד העם המצרי... לכן הריגת הזרים היא סגולה אלוהית שיש לחקות... בהיסטוריה אין דבר איום יותר מאשר מסע הגזל, שהוא מסע השוד הגדול בהיסטוריה שבוצע ע"י היהודים בליל היציאה... דהיינו, גניבה מאחרים היא מותרת ואף מקודשת, במיוחד היות ומעשה ליסטים זה נעשה בפקודה ישירה של ה' [במקור מופיע השם המפורש של האל], אלוהי היהודים".

אלחיאת אלג'דידה, 15 באפריל, 2001

סמלים יהודים דתיים מבוזים באופן דומה. במסגרת מאמר בעיתון היומי של הרשות הפלסטינית, שהאשים את ישראל בבעיית הסמים ברשות הפלסטינית, נתפרסמה קריקטורה אשר מקורה בעיתון "אל-וטן" הכונית. בקריקטורה נראה סמל יהודי דתי – המנורה, כאשר שבעה מזרקים מחליפים את שבעת הקנים, והתמונה מלווה בטקסט הבא: הרשת הישראלית להברחת סמים.

אלחיאת אלג'דידה, 17 באפריל 2000

הפרוטוקולים של זקני ציון

מעבר לעיוות המסורת היהודית המקורית, הרשות הפלסטינית מציגה מסמכים בדויים מלאים בעלילות כמסמכים יהודיים מקוריים, ובכך מחזקת את הטענה בדבר אכזריותה של היהדות. הפרוטוקולים של זקני ציון, אשר הוכח לפני שנים כי הם זיוף של סוכני המודיעין של הצאר הרוסי, מוצגים ע"י הרשות הפלסטינית דרך קבע כתוכנית יהודית אותנטית לשליטה בעולם.

אקדמאי פלסטיני בכיר, אשר שוחח בשידור חי עם יו"ר הספרייה הציבורית הפלסטינית, הסביר כי מדינת ישראל נוסדה על בסיס הפרוטוקולים:

"בצל הנסיבות האלה התפתח הדבר הידוע בשם רעיון התחייה הציונית וזרעי מה שמכונה "הפרוטוקולים של זקני ציון" הופיעו בסוף המאה ה-18, שהם הפרוטוקולים שהוצגו בוועידת באזל שבשווייץ..."

דר' ריאד אלאסטל, היסטוריון מאוניברסיטת אלאזהר
הטלוויזיה הפלסטינית, 28 בדצמבר 2003

פרסום רשמי של הרשות הפלסטינית מאזכר את הפרוטוקולים תחת הכותרת "הסכנה היהודית":
"באחרונה פורסם הגיליון ה-65 של עלון 'השהידים' מטעם ההכונה הפוליטית של כוחות אזורי הגבול. בנוסף ישנו פרק אודות מחקר "הסכנה היהודית – הפרוטוקולים של זקני ציון".

אלחיאת אלג'דידה, 1 בדצמבר 2001

הצעדים ההומניטריים של ישראל נובעים ממניעים זדוניים

תיאור הישראלים והיהודים כרשעים מטבעם עקרוני לרשות הפלסטינית במידה כזו שנציגיה הרשמיים מוכנים להרחיק לכת על מנת לתת פרשנות מחודשת לאירועים הסותרים את הדימוי הזדוני של היהודי. כך הם מסבירים

כי צעדים הומניטריים אשר ננקטו על ידי ישראל נבעו למעשה ממניעים זדוניים. לדוגמא, שחרור 400 מחבלים ערבים על ידי ישראל בתמורה לחטוף ישראלי, הוא צעד שמקושר לפרוטוקולים של זקני ציון:

אחמד נצר, חבר המועצה המחוקקת: ניתן למצוא שישראל מנסה להשלות את העולם, ולהשלות את הערבים והפלסטינים מבחינה פסיכולוגית כי ישראלי אחד יוחלף תמורת אלף ישראלים [משנה] פלסטינים, כלומר: ישראל מעונינת לזרוע בקרב הפלסטינים, הערבים או העולם את מושג הערכיות- מהו ערך היהודי ומהו ערך הערבי. מנחה: הדבר הזה מצוי ב"פרוטוקולים של זקני ציון", שהם [היהודים] ברמה עליונה והשאר ברמה נמוכה"

הטלוויזיה הפלסטינית, 6 בפברואר, 2004

חותמת סמכות סופית ובלתי מופרכת, בחברה דתית דוגמת זו הפלסטינית, מוטבעת בכתב פלסטר זה של טבעם המרושע של היהודים. הנביא מוחמד בעצמו, לפי המסופר, הוא זה שהשמיע את אות האזעקה:

"הוא הזהיר אותנו מפני היהודים, רשעות היהודים ורמאות היהודים... הוא, עליו התפילה והשלום, הודיע לנו את אופיים של היהודים... והזהיר אותם בכל זמן ועת, ואנו נדע כיצד להתייחס ליהודים"

השיח' מוסטפא נג'ם, דרשן ואיש דת בכיר
הטלוויזיה הפלסטינית, 8 בפברואר, 2002

אנטישמיות שלב 2 - יצירת האיום

היהודים מהווים איום קיומי לכל האנושות

היהודים מואשמים בקשירת מזימות ובביצוע פשעים מחרידים, זאת לאור העובדה שהרשע טבוע בהם, ומסורותיהם רצחניות ורוויות שנאה. נטען כי פשעים אלו מסכנים את כלל האנושות, ולא רק את המוסלמים והערבים. אדרבא, נטען כי היהודים נושאים באחריות לכל המלחמות, העימותים, המשברים הכלכליים והמאבקים האזרחיים.

הציונות הייתה מזימה אירופית כדי להיפטר מ"עול" היהודים:

אנשי אקדמיה בכירים ברשות הפלסטינית מציגים את היהודים כאיום על קיומה של חברה יציבה. מרצה להיסטוריה מסביר כי הציונות הייתה מזימה אירופית להיפטר מהיהודים מכיוון שהיהודים גרמו נזק לחברה האירופית:

ההיסטוריון דר' ריאד אלאסטל משוחח עם ג'ריר אלקדוה, יו"ר הספרייה הציבורית של הרשות הפלסטינית ועם עיסאם סיסאלם, דוקטור בכיר להיסטוריה, בנושא תמיכת בריטניה בציונות: "מטרתה הראשונה של בריטניה הייתה להיפטר מהיהודים, אשר נודעו כמי שמעוררים מלחמות אחים, מהומות ומשברים כלכליים בגרמניה, בצרפת ובמדינות אירופיות אחרות"

דר' ריאד אלאסטל, היסטוריון

הטלוויזיה הפלסטינית, 28 בדצמבר, 2003

הציונות מוזכרת פעמים רבות כתכנית הגנה אירופית שנועדה להיפטר מ"עול" היהודים, וזאת כחלק מלימודי ההיסטוריה המועברים ברשות הפלסטינית לאורך שנים, במישרין או בעקיפין. בשנת 1998 הציג העיתון היומי הרשמי של הרשות הפלסטינית אנלוגיה מתועבת, המשווה את היטלר לשר החוץ הבריטי, ארתור בלפור, שהכריז בשם בריטניה על תמיכה בזכות היהודים להקמה מחדש של בית לאומי:

"ההבדל בין היטלר לבלפור היה פשוט: לראשון [היטלר] לא היו קולוניות לשלוח אליהם את היהודים, ולכן הוא הרס אותם בעוד בלפור... [הפך] את פלסטין לאחת מן הקולוניות שלו ושלח את היהודים לשם. בלפור הוא היטלר של הקולוניות, בעוד היטלר הוא בלפור ללא קולוניות. שניהם רצו להיפטר מהיהודים... הציונות הייתה קריטית להגנה על האינטרסים של המערב באזור, בזמן שאירופה נפטרת מעול היהודים שלה..."

אלחיאת אלג'דידה, 12 ביוני, 1998

ילדים ברשות הפלסטינית קיבלו את החינוך הזה ואימצו אותו, כשהם טוענים כי "מדינות בעולם לקחו חלק" בהקמתה של ישראל כפעולת הגנה עצמית, בכדי להציל את עצמם מפני "מקור הרוע":
נערה בשם מאג'דה: "בנוגע לבעיית נוכחות היהודים, תסכים איתי שבעיית קיום היהודים על אדמת פלסטין אינה אלא מפלט לכלל מדינות העולם ממקורג הרוע. הרוע הזה המגולם בבני ציון... כלל מדינות העולם לקחו חלק בקיום היהודים לצדנו..."

הטלוויזיה הפלסטינית, 23 ביוני, 2002

יהודים שולטים בתקשורת בעולם

היהודים מתוארים כמי שמסתירים את הרוע שלהם מפני רוב העולם לאור ה"שליטה הדוחה על אמצעי התקשורת העולם...":
"בכל מקום שהוא, היו היהודים מושא לשנאה וזלזול בשל שליטתם ברוב משאבי הכלכלה שבהם הייתה תלויה פרנסת האנשים. הדוגמא הבולטת ביותר היא המחזה "הסוחר מונציה"... שבו הסוחר שיילוק מייצג את הדמות היהודית החמדנית, הערמומית, הרעה והמאוסה. אם כך, כיצד הצליחו היהודים לשטוף את מוח דעת הקהל האמריקאית והאירופית ולשנות את דמות (היהודי) לאדם נבון, אמיץ, גאון, שקדן ויצירתי שעיני העולם נשאות אליו?"

אלחיאת אלג'דידה, 7 בפברואר, 1998

מהיכן למדו היהודים את הצורך לשלוט בתקשורת? מ"הפרוטוקולים של זקני ציון", מסביר העיתון הפלסטיני היומי: "הפרוטוקולים של זקני ציון לא התעלמו מחשיבות ההסברה בגיוס לטובת המטרות הציוניות. בפרוטוקול השני נכתב: "באמצעות העיתונות, נמצא בידנו הכוח להניע ולהשפיע". ובפרוטוקול השניים-עשר: "ממשלתנו תאחז ברסן של רוב העיתונים, ובזכות זאת יהיה בידינו הכוח הראשון במעלה להתמודד עם דעת הקהל"

אלחיאת אלג'דידה, 25 בינואר, 2001

היהודים אחראים לכל האסונות על פני האדמה

מנהיגי דת מלמדים כי היהודים אחראים לכל האסונות:

"מדוע אללה העביר את כיוון התפילה ממסגד אלאקצא למסגד אחרם [לכעבה]? הסיבה לכך היא אלו המהווים את הסיבה לכל קטסטרופה על פני האדמה, הסיבה לכך היא אלו היוזקים את רעליהם במישור הבינלאומי והאזורי, ויתר על כן - במישור המשפחתי, אלו אשר הם הסיבה לכל אסון מאסונות העולם על פני האדמה הזאת, הם הסיבה להפיכת כיוון התפילה ממסגד אלאקצא לכעבה. אלו הם היהודים, קללת אללה רובצת עליהם, אשר פגעו במוחמד ופגעו במוסלמים".

השיח' אבראהים מודירס

הטלוויזיה הפלסטינית, 24 בספטמבר, 2004

רצח הוא חלק מן האופי והדת היהודית

יהודים מבצעים רציחות מפני שזהו חלק מאופיים:
"אין זה מוזר שהיהודים, ואין זה זר למידות שלהם, למוצא שלהם ולהשתוללות שלהם מעוללים לנו... טבח אחרי טבח, פלישה אחרי פלישה. זהו מנהג היהודים במרוצת הדורות והתקופות. במיוחד כאשר המוסלמים מאוחדים ודורשים את זכויותיהם במלואן ללא חיסרון, כיוון שהם בעלי האמת והיהודים בעלי השקר".

דר' מוסטפא נג'ם

הטלוויזיה הפלסטינית, 6 בדצמבר, 2002

לא זאת בלבד שהיהודים נחשבים לאיום, אלא שהדת היהודית נחשבת כמעודדת רצח של ערבים: "המוח הציוני מושתת עוד מהמאה ה-19 על הרג האנשים הערבים... בבתי הספר הדתיים שלהם מלמדים שהם העם הנבחר של האל ואנחנו האחרים, אנחנו השלב שבין היהודי והקוף. זה בבסיס הדת היהודית, ומכאן הריגתו של האדם הערבי בפלסטין בהתאם לתכנית הציונית"

עבד אלעזיז שאהין, שר האספקה הפלסטיני דאז
הטלוויזיה הפלסטינית, 12 לדצמבר, 2002

כמו-כן, ילדים מחונכים לראות בדת היהודית דת גזענית ומעודדת רצח. יו"ר הספרייה הציבורית של הרשות הפלסטינית, דר' ג'ריר אלקדוה, מלמד תלמידים צעירים במסגרת תכנית טלוויזיה חינוכית, כי התלמוד והתנ"ך מעודדים רצח של לא-יהודים:

"המצוות של תורתם או התלמוד שלהם, אומרות שאנחנו גויים, כלומר לא יהודים. הם רואים בכל מי שאינו יהודי כפראי או כמשרתם שלהם, ואין לו שום זכות מזכויות האדם, ומותר להשמיד אותו ומותר להרוג אותו"

דר' ג'ריר אלקדוה

הטלוויזיה הפלסטינית, 2 במרץ, 2001

ילדים מחונכים על ברכי תעמולת שנאה, דוגמת הוידאו-קליפ המבויים הבא, ששודר מאות פעמים בטלוויזיה של הרשות הפלסטינית ובו מתוארים חיילים ישראלים-יהודים, כולם חובשי כיפה, כרוצחים בדם קר של ילדים:

ילדים ברשות הפלסטינית: יהדות מחנכת לרצח ערבים

ילדים ברשות הפלסטינית מפנימים את מסרי השנאה הויזואליים והמילוליים ומאשרים כי היהדות מאיימת על חייהם כערבים:

נערה:

"אלו הן האמונות אשר יצרה בהם [בחיילי צה"ל] התורה, מנהיגיהם הציוניים הקנאים והארגונים האחרים הקנאים. זה יצר בקרבם [חיילי צה"ל] דברים שגורמים להם לקבל החלטות נפשעות נגד הפלסטינים ואף נגד הערבים. הם נלחמים בערבים, לא רק בפלסטינים באמצעות הרג הפלסטינים, גירוש הפלסטינים, גירוש הערבים. כל זה מותר במילון שלהם, בחוקה שלהם ובדת שלהם..."

הטלוויזיה הפלסטינית, 23 ביוני, 2002

העיתון היומי הרשמי של הרשות הפלסטינית מסכים עם הסכנות הטמונות ביהדות:

"היהודים הם עמו של אלוהים, שצריך להמשיך ולחיות כבן-חורין, אפילו אם דבר זה יחייב את כיליונם של כל העמים"

אלחיאית אלג'ידה, 15 באפריל, 2001

בידור ברשות הפלסטינית: יהדות מעודדת השמדת פלסטינים

הרשות הפלסטינית משתמשת באמצעים מתחום התרבות ובאמצעי תקשורת לצורכי בידור על מנת לעודד את המסרים רוויי השנאה הללו. סרט באורך מלא ורווי שנאה במיוחד הוא "בוסתן המוות", המתאר כיצד היהודים מתכננים את השמדת הפלסטינים. הוא שודר מספר רב של פעמים לאורך תקופה בת מספר שנים על גבי מסך הטלוויזיה הפלסטינית הרשמית.

להלן שתי סצינות מתוך הסרט "בוסתן המוות":

תפילה של רב: "לפלסטינים אין כל מקום על פני האדמה הזאת. לעולם לא! אם נותר מישהו מהם בחיים, יהיה זה כאילו לא עשינו דבר. מי ייתן והאל ישמיד את כל הפלסטינים".

אישה משוחחת עם רב: "על הפלסטינים לעזוב את הארץ הזאת מפני שהיא אינה שלהם. בדיוק כמוך, אני מאחלת שהאל ישמיד את כולם, אך זה לא יקרה. כדי לעשות זאת עלינו לזרוק אותם מהארץ הזאת, ולא לתת להם לשוב, אף לא בחלומות. עלינו למחות כל זכר שלהם, כאילו הם לא היו קיימים קודם לכן...עשינו זאת בעבר אז אנו יכולים לעשות זאת גם כיום".

הטלוויזיה הפלסטינית, שודר לראשונה ב- 2 בפברואר 2001, ולאחרונה בשנת 2004

היהודים אחראים למלחמת העולם השנייה, לשואה ולצונאמי

הרשות הפלסטינית מאשימה את היהודים בכל דבר, החל במלחמת העולם השנייה וכלה בשואה, ואף בטרגדיית הצונאמי שאירעה לאחרונה, שהותירה אחריה מאות אלפי הרוגים באסיה. כפי שהרשות הפלסטינית מפברקת מסורות יהודיות ומקורות יהודיים, כך היא מפברקת ציטוטים ומייחסת אותם למנהיגים יהודים, המתוארים כמי שלוקחים חלק בקונספירציה לשלוט על העולם. בהצהרה הכוזבת הבאה, מנהיגים יהודיים לוקחים אחריות על פרוץ מלחמת העולם השנייה, כדי לקדם את המטרה הציונית: "...הרב רבינוביץ' אמר בנאומו בוועידת הרבנים הבינלאומית שנערכה בבודפשט בשנת 1952: 'אתם זוכרים את מסע התעמולה שלנו ואת ההצלחה שהשגנו בשנת 1930, והתוצאה היתה התעוררות רוח העוינות בין ארה"ב וגרמניה, ומסע זה גרם לפרוץ מלחמת העולם השנייה'".

אלחיאת אלג'דידה, 31 בינואר, 2000

יהודים מואשמים ברצח יהודים אחרים במהלך השואה

דוגמה נוספת למעשייהם הזדוניים היא מה שמכונה "שואה", טבח היהודים על ידי נאצים: "בספרים כתוב, [לאחר ש]נחקר על ידי החוקרים, ונמצא שהפשע הזה התבצע נגד יהודים מסוימים ונעשה בתחבולה ועל פי מדיניותם של מנהיגי היהודים"
השיח' מוחמד אברהים מאדי
הטלוויזיה הפלסטינית, 16 בספטמבר, 2001

במקרה אחר, התקשורת הפלסטינית הרשמית מכחישה את השואה: "כאן התחילו הטענות השקריות, שהיהודים נרצחו פה ושם, והשואה, וכמובן – הכל שקרים וטענות ללא בסיס. לא חלמנו, לא דכאו, לא אושוויץ. אלו מקומות לחיטוי"

דר' עיסאם סיסאלם, היסטוריון
הטלוויזיה הפלסטינית, 29 בנובמבר, 2000

אסמאעיל אלפקאוי דן בספר ששמו "תעשיית השואה": "... בספר הזה הוא מבהיר כי יש שני מאורעות היסטוריים: מאורע אמיתי שהתרחש משנת 1939 ועד 1945, לא רק ליהודים באירופה, אלא גם לעמים אחרים ובהם הפולנים, ההונגרים, הרוסים – וכפי שאתה זוכר, 20 מיליון רוסים נהרגו, וגם גרמנים, וצוענים. הם חוסלו ונהרגו בגלל המלחמה, ולא בגלל תכנון מוקדם... זוהי האמת ההיסטורית: השואה הנאצית האמיתית. (אני מבקש) סליחה על השימוש שאני עושה במילה שואה (Holocaust); זו היא המילה שהם מנסים לחבר אותה רק לאלה שנהרגו מבין היהודים, אולם אני משתמש בביטוי הזה במובן האנושי, אפשר להשתמש בו לגבי הפלסטינים והסבל (נגרם) להם מידי הישראלים..."

הטלוויזיה הפלסטינית, 27 במאי, 2003

הכחשת שואה בתרבות הפופולרית

הכחשת שואה אף הופיעה בתשבץ של העיתון היומי הפלסטיני:

"הגדרה בתשבץ: 'המרכז היהודי להנצחת השואה והשקר'
"פתרון: 'יד ושם'"

אלחיאת אלג'דידה, 18 בפברואר, 1999

מחזמר לילדים: יהודים הכינו תנורים על מנת לשרוף פלסטינים

מחזמר לילדים אשר הוקרן בטלוויזיה הפלסטינית מהווה את הפגיעה האחרונה בשואה, ובא ללמד כי היהודים הכינו תנורים על מנת לשרוף פלסטינים ובכך לגמד את שאירע בשואה:
"מהמרד ב- 1921 [פרעות תרפ"א] עד לשביתה [הכללית] ב- 1936, העם התקומם והפך להר געש נגד השפלים הגזלנים. נחשפו תחבולות הרוע בברית שכרתו כל השטנים, כשהיהודים הבוגדניים [הניחו את] עינם על כל פלסטיין. הם אלה שעשו את השואה... הם פתחו עבורנו תנורים כדי לאפות בהם בני אדם, הם שרפו את הכפרים ושרפו את הערים. כאשר תנור מפסיק [לבעור] הם מבעירים עבורנו 100 תנורים. ידיהם מגואלות בדם ילדינו".
הטלוויזיה הפלסטינית, 25 במאי, 2004

ילדים מחונכים לראות את החינוך היהודי כמאיים. אכן, העלילה הנפוצה על פיה ישראל מעונינת להרוס ולבלוע את רוב המזרח התיכון מוצגת כחינוך ממשי. בוידיאו קליפ אשר הופק ע"י MBC TV ושודר מספר רב של פעמים בטלוויזיה הפלסטינית בשנת 2001, מוצגת כיתה ישראלית, כביכול, שבה ילדים יהודיים דתיים שמדברים עברית [מתובלת במבטא ערבי כבד], ומוצגים כשהם חוזרים אחרי דברי המורה "הישראלית":
"ארץ ישראל היא מהנילוס ועד הפרת".

החינוך לכך שהיהודים הם מסוכנים ומאיימים עושה שימוש לעתים קרובות במטאפורות מעוררות שאט נפש, דוגמת תיאור היהודים כמחלה או סרטן. איש הדת הבכיר, אבראהים מודירס, הגדיר את היהודים כסרטן, וטען שהיהודים הם האחראים לטרגדיית הצונאמי שהתרחשה באסיה, וגרמה למותם של מאות אלפי בני אדם.

"הוא [המוסלמי] נזכר כיצד היהודים הפיצו שחיתות על פני האדמה...הו המוסלמים, היהודים הם היהודים. תכונתם ומנהגם הם שחיתות והשחתה בארץ הזו. כמה פעמים הזהרנו! ואנו מזהירים: היהודים הם סרטן, שמתפשט בגוף האומה הערבית והאסלאמית... הם משקיעים שם, במדינות מזרח אסיה, שאותן פקד ההרס בגלל השחיתות וההשחתה היהודית והאמריקנית".

הטלוויזיה הפלסטינית, 7 בינואר, 2005

ההיסטוריון הבכיר עיסאם סיסאלם השתמש בדימוי "תולעת טפילה" בהתייחסו ליהודים אשר הגיעו לישראל:
"הם [היהודים-הישראלים] מזכירים לנו את התולעים הטפילות שחיות בים שאוכלות חלזון, ואחר כך עוברות לגור בצדפה [מתכוון לקונכיה]. לא נרשה לאף אחד לגור בצדפותינו"

הטלוויזיה הפלסטינית, 21 בדצמבר, 2004

דימוי השנאה הזה מופנם ע"י ילדים ויש המתייחסים ליהודים כחיידקים וכסרטן. המעניין הוא שבאותה תכנית, ילדה אחרת האשימה את היהודים בכך שהם רואים בערבים "חיידקים".
"אנו מוצאים כי הרוע המגולם ביהודים הפך אצלנו לחיידק, והוא הסרטן שקבר ועודנו קובר, ואנו אלו הסובלים מהסרטן הזה...והתורה שאומרת שפלסטיין היא ארץ חלב ודבש, וכי הערבים כולם אינם אלא חיידקים שיש להיפטר מהם".

הטלוויזיה הפלסטינית, 23 ביוני, 2002

רדיפה, גירוש והריגת יהודים מוצדקים כהגנה עצמית וכנקמה

טענה נפוצה המופיעה באידיאולוגיה של הרשות הפלסטינית היא כי היהודים מזיקים לחברות שבהן הם חיים. לדידה, רדיפת היהודים לאורך ההיסטוריה היתה מוצדקת, מכיוון שעמים הגנו על עצמם ונקמו ביהודים.

פסיכולוג פלסטיני, ח'אדר עבאס: יהודים אחראים לרדיפה האנטישמית:
"הישראלים גרמו לעצמם, אני אומר ומדגיש, הם גרמו לעצמם, בכל החברות בהן הם חיו, לאסונות ולמעשי טבח, משתי זוויות: הזווית הראשונה – הם ריכזו בידיהם את הכסף ושללו אותו מאחרים. הזווית השניה – הם ריגלו אחר העמים שבקרבתם היו, וההיבט השלישי, החשוב והבסיסי – הם התנשאו [עליהם]. שלוש הדרכים האלה יצרו שנאה [כלפיהם], ולכן האנשים בחברות בהן היו [היהודים] נקמו בהם, או ניסו להענישם".

הטלוויזיה הפלסטינית, 14 באפריל, 2002

חשוב לציין כי הכפשה זו של היהודים איננה פונקציה של הסכסוך הנוכחי. עוד ב-1998, תקופה אופטימית של תהליך השלום, הרשות הפלסטינית קידמה את אידיאולוגיית השנאה, לפיה היהודים אחראים בעצמם לאנטישמיות. הרדיפות, הגירושים ואף "מלחמות השמד" מהן סבלו יהודים לאורך ההיסטוריה היו פעולות של הגנה עצמית כנגד סכנת היהודים:

היומון הרשמי של הרשות הפלסטינית: יהודים אחראים לרדיפה האנטישמית

"השחיתות היא בטבעם של היהודים על פני האדמה, עד כי רק לעיתים נדירות אתה מוצא שחיתות מבלי שהיהודים מאחוריה או [מהווים] סיבה לה... אם מתבוננים בהיסטוריה הרי שמגלים עד כמה היו היהודים חשופים לאובדן [כיצד] גורשו על פני האדמה, כתוצאה ממעשיהם המכוערים והרוע שלהם. זאת לאחר שעניינם נחשף והאחריות שלהם להרס הארץ והאנשים גרם לאנשיה [של הארץ] להתחיל במלחמת כרת נגדם..."

נאצר אחמד
אלחיאית אלג'ידה, 11 ביולי, 1998

חקיקה אסלאמית אנטי-יהודית, המופיעה בחוזה עומר האוסר על יהודים לחיות בירושלים, מוצדקת אף היא בשל הסכנות הנשקפות מעצם נוכחותם של היהודים:

"... החוזה אומר כי אף אחד מן היהודים אינו רשאי להתגורר בה, בעיר ירושלים. ראשית, לאמיתו של דבר, מי שביקשו את התנאי הזה הם תושבי ירושלים. תושבי ירושלים אשר התגוררו בה, הם אשר ביקשו את התנאי הזה. אך הם לא ביקשו את התנאי הזה מפני שהיו גזעניים או מפני שהיו אנטישמיים, ... לסוגיה היו צידוקים עבורם בעלי חשיבות רבה מאד... המוסלמים מכירים את קשירת הקשר של היהודים. במשך כארבע מאות או חמש מאות שנים, לפני הגעתו של האסלאם, נאסר על היהודים להתגורר בירושלים וזאת בעקבות הניסיון של העמים הללו והתרבויות הללו עם האנשים האלו. באותה תקופה לא היו אויבים ליהודים רק מתוקף היותם יהודים".

דר' חסן אלח'אטר, מייסד אנציקלופדיית אלקדס
הטלוויזיה הפלסטינית, 14 בדצמבר, 2004

בית משפט, סיכם אלח'אטר, שבפניו יוצגו כיום העובדות הפשוטות לגבי ההתנהגות השלילית במובהק של היהודים, יגיע לאותה החלטה ויגרש יהודים מירושלים ומישראל:

"אם היינו מניחים זאת בפני שופט... הוא היה מחדש את התנאי הזה... הפתרון הוא שאף יהודי לא יתגורר בה - שלמותה של העיר הזאת ופריחתה של העיר הזאת והארץ הזאת מחייב כי אף יהודי לא יתגורר בה..."

דר' חסן אלח'אטר, מייסד אנציקלופדיית אלקדס
הטלוויזיה הפלסטינית, 14 בדצמבר, 2004

ההאשמות האלה, שלפיהן היהודים שולטים בעולם ומביאים את השנאה על עצמם, נמשכות במלוא עוצמתן תחת הנהגת הרשות הפלסטינית שאחרי עידן ערפאת. מנהיג דתי פלסטיני מקונן על השליטה היהודית הנוכחית על העולם בזמן שהוא מעלה זיכרונות מן העבר המפואר, כאשר מוחמד העניש את היהודים בצדק על פשעיהם:

"כיצד ימי החג' מזכירים לבעל שלהם [מוסלמים] וקושרים אותו לעבר מורשת הדורות, מזכירים לו את הניצחונות והכיבושים, מזכירים לו את העצמה של המוסלמים והשפל של היהודים, אשר שולטים בעולם כיום. כיצד מוחמד גרש אותם מאלמדינה כגמול על מעשיהם, איבתם ושחיתותם, ולא מתוך טפילת אשמה ועשיקתם. לא! היה זה גמול על מעשיהם ואיבתם כלפי האסלאם והמוסלמים, ויתר על כן, כנגד כל מה שהוא ערבי".

שיח' אבראהים מודירס, דרשת יום השישי
הטלוויזיה הפלסטינית, 14 בדצמבר, 2004

יהודים עומדים מאחורי סכסוכים עולמיים והרס עולמי אפשרי

בסכמם את הנושא, מנהיגי דת פלסטינים מסבירים כי כל בעיות העולם נגרמות ע"י היהודים. בהיוותרם בלתי מרוסנים, היהודים עלולים לגרום להרס העולם:

"... מוחמד שליח אלה, בכל פעם שהיה חוזר מאחת מפשיטותיו היה מוצא בגידה והונאה מצדם של יהודי אלמדינה, מכיוון שהבגידה וההונאה הן טבע מטבעם של היהודים... ולכן גרש אותם ועקר אותם מאלמדינה, מכיוון שזו הייתה האסטרטגיה של שליח אלה בטפלו בבגידה ובהונאה היהודיות האלו אשר מושרשות בנפשותיהם ובטבעם, ואשר הדורות הבאים שלהם ירשו מאבותיהם הקדמונים עד עצם היום הזה... היהודים – שבעה מיליון נפש – מטרידים את מנוחת כדור הארץ. הם הגורם לבעיותיה של האומה [הערבית]; הם הגורם לבעיותיו של העולם בכל כדור הארץ - אלו הם היהודים..."

שיח' אבראהים מודירס, דרשת יום השישי
הטלוויזיה הפלסטינית, 4 ביוני, 2004

"היהודים, דעתם לא נחה אלא כאשר הם מציתים את אש המחלוקות בעולם כולו. כן, הם מעוררים את אש המחלוקות... מלחמתנו נגד הציונות איננה מלחמה נגד ממשלת ישראל [בלבד], אלא מלחמה גדולה בהרבה. זוהי מלחמה נגד הציונות העולמית אשר החלה להשתלט על מוקדי החלטות, להשתלט על מועצת הביטחון, לשלוט בממשלת ארה"ב, שולטים במדינות הערביות, ו בהרבה מדינות ברחבי העולם. אלה הזוהר אותנו מהיהודים והסכסוכים שלהם. היהודים נמצאים מאחורי כל סכסוך שעלול לגרום לחורבן העולם."

שיח' אבראהים מודירס, דרשת יום השישי
הטלוויזיה הפלסטינית, 12 בדצמבר, 2004

תיאורם של היהודים כמי ששולט בהחלטות של העולם וכמי שאחראי על סכסוכים חובקי עולם אינו מוגבל לרשות הפלסטינית, כי אם נפוץ כיום ברחבי העולם הערבי. בועידת הפסגה האסלאמית, שהתקיימה באוקטובר 2003, ראש ממשלת מלזיה מהאטיר מוחמד אמר:

"האירופאים הרגו שישה מיליון יהודים מתוך 12 מיליון, אך כיום היהודים שולטים בעולם הזה ע"י יפוי כוח. הם גורמים לאחרים להילחם ולמות למענם... הם המציאו וקידמו בהצלחה את הסוציאליזם, הקומוניזם, זכויות האדם והדמוקרטיה כדי שרדיפתם תצטייר כמוטעית, כך שהם יוכלו ליהנות משוויון זכויות. באמצעות כל אלה הם השיגו כעת שליטה על המדינות החזקות ביותר."

Asia Times Online, 23 באוקטובר, 2003

חשוב לציין, מנהיגי עמים אסלאמיים ברחבי העולם לא התעלמו מתיאורו של מוחמד את היהודים כמי ששולטים בעולם, אלא להיפך: "נאוומו זכה למחיאיות כפיים סוערות."

אנטישמיות שלב 3: חיסול האיום

"לא תגיע השעה [יום הדין] עד שהמוסלמי יהרוג את היהודי"

שני השלבים הראשונים הגדירו את המציאות "האובייקטיבית" של הרשות הפלסטינית: שלב 1 מגדיר את אופיים של היהודים ושלב 2 מגדיר את השפעתם על העולם. שלב 1 מסתפק בהגדרת אופי היהודים כשילי מטבעו, בעוד ששלב 2 מזהיר כי לא ניתן להתעלם מאופי זה, משום שהוא מאיים על כל העולם. כשטענות אלה מתבססות והאל משמש כעד הראשי והבולט, התביעה של הרשות הפלסטינית נגד היהודים יכולה להסתכם בפסק דין יחיד ובלעדי. אין לעולם ברירה אלא להגן על עצמו מפני היהודים, וזאת ע"י לחימה בהם, הכנעתם והריגתם. המוסלמים יבצעו תפקיד שיישרת את העולם ואת האל כשהם ייהרגו את היהודים. הקריאה להרוג יהודים מתוקף היותם יהודים בלבד נתמכת לעתים על-ידי מקורות דתיים, אך אינה מוגבלת לאנשי דת בכירים בלבד.

אנשי דת בכירים

דר' מוחמד אברהמים מאדי:

כל חודי [הנשקים] צריכים להיות מכוונים אל היהודים, אל אויבי אללה, האומה המקוללת בקוראן, שהבורא מתאר אותם כקופים וחזירים... הרי הקוראן ברור וגלוי בקשר לעניין זה: כתוב בו שהאויבים הגרועים ביותר של האומה האסלאמית הם היהודים, מי ייתן ואללה יילחם בהם"

הטלוויזיה הפלסטינית, 3 באוגוסט, 2001

סבלם של היהודים, כך נטען, הנגרם על ידי המוסלמים לאורך ההיסטוריה, הוא רצון האל:

דר' מחמוד מצטפא נג'ם:

"היהודים ועובדי האלילים. עליהם אמר אללה: "אשר הכריז אלוהיך, כי ישלח עליהם עד ליום התקומה (עם) אשר ימררו אותם בעיניי רעים עד מאד..."

הטלוויזיה הפלסטינית, 6 בדצמבר, 2002

אנשי אקדמיה בכירים

דר' אסמאעיל רדואן, פרופ' לחדית', האוניברסיטה האסלאמית:

"אין זה מקרה שאללה הזכיר את סיפור עליית הנביא השמימה [בקראן] באותו זמן שדיבר על מעשי בני-ישראל... כאילו אללה מכין את האומה האסלאמית לכך שבארץ זו יהיו יהודים, וכאילו הוא מוסר למוסלמים: הו המוסלמים, הכינו את עצמכם למאבק עם היהדות העולמית..."

הטלוויזיה הפלסטינית, 11 לפברואר, 2002

גם ילדים מחונכים באמצעות וידיאו-קליפים להילחם ביהודים. באחד הקליפים, ששודר מאות פעמים בטלוויזיה הפלסטינית בין השנים 2001-2004, מראים לילדים קטנים כיצד להרוס סמלי יהדות באבנים.

"גם אם הם [היהודים] יתקבצו מכל רחבי העולם, חשבונך נשאר פתוח, יישאר פתוח איתי. גם אם תחרוץ את גזר דיני למוות, האבן היא הנקמה שלי, התשובה שלי."

שודר מאות פעמים בטלוויזיה הפלסטינית בין השנים 2001 – 2004

אפילו ספרי הלימוד החדשים של הרשות הפלסטינית, שנכתבו בשנת 2001 ע"י משרד החינוך של הרשות, מתארים את היהודי כמי שראוי למוות מידי האל. ספרים אלה כוללים פסקאות מהקוראן, שטוענות כי על היהודים לייחל למוות, כמצוות אללה:

"...הו היהודים, אם מתיימרים אתם להיות מקורבים לאללה בניגוד ל[יתר] האנשים, אזי יחלו למוות, אם צודקים אתם... המוות שאתם בורחים ממנו אכן ישיג אתכם..."

קריאה בקוראן והקראתו לכיתה ו', עמ' 23

חשוב להבהיר כי עצם הציטוט אינו מהווה ביקורת על הקוראן או על האסלאם, אלא על אותם מחנכים של הרשות הפלסטינית אשר בחרו במיוחד את החלקים העוינים כלפי היהודים וכללו אותם בתוכנית הלימודים של בתי-הספר היסודיים ברשות הפלסטינית ולא בחרו פסוקים אחרים מהקוראן, המקדמים פיוס עם היהודים.

חשוב לציין שהדרישה להילחם, להכניע ולהרוג יהודים מוצגת כהגנה עצמית כנגד היהודים, המתוארים כמי שתמיד מוכן לתקוף:

דר' אחמד אבו חלביה, יועץ לענייני השריעה (ההלכה האסלאמית), רקטור ללימודים מתקדמים באוניברסיטה האסלאמית:

"היהודים הם היהודים, בין אם הם מהעבודה או מהליכוד. היהודים הם היהודים. אין ביניהם מתונים או קוראים לשלום, כי הם כולם שקרנים. ואותם צריך לשחוט, ואותם צריך להרוג... היהודים הם כמו קפיץ - כל עוד דורכים עליו ברגל, הוא לא זז, אך אם תסיר את הרגל מהקפיץ הזה, הוא יכאיב לך, ויעניש אותך... אל תרחמו על היהודים בכל מקום ובכל ארץ. הילחמו בהם, בכל מקום בו אתם נמצאים, היכן שתתקלו בהם – הרגו אותם! היכן שאתם נמצאים – הרגו את היהודים".

טלוויזיה פלסטינית, 13 באוקטובר, 2000

זמן קצר לאחר קריאה זו להרוג יהודים, נערה הביעה בטלוויזיה של הרשות הפלסטינית את רצונה להרוג את כל היהודים:

"הרגו את כולם... לא נשאר כאן אפילו יהודי אחד".

הטלוויזיה הפלסטינית, נובמבר, 2000

תחיית המתים והגאולה תלויים בהכחדת היהודים

הנהגת הרשות הפלסטינית מרחיקה מעבר לקריאות כלליות להרוג יהודים. הפתרון הסופי אמור להיות עתיד קבוע מראש, שבו אחד התנאים המוקדמים לגאולת האנושות באמצעות "השעה", תחיית המתים, הוא הריגת היהודים, באשר הם. הרשות הפלסטינית מקדמת אמונה זו ע"י חזרה מתמדת בתקשורת הכתובה ובטלוויזיה על החדית' (מסורת אסלאמית שחוזרת אל מוחמד) הבא:

"השעה [של תחיית המתים] לא תבוא עד שהמוסלמים ילחמו ביהודים ויהרגו אותם... והיהודי יתחבא מאחורי האבן והעץ, והאבן והעץ יאמרו: "הו, מוסלמי, הו עבד אללה, הנה יהודי מאחורי, הרוג אותו"

צחיח מסלם, פרק 4, עמ' 2238-2239 מס' 2-2921
צחיח בוכרי, פרק 3, עמ' 1070, מס' 276, ועמ' 1316, מס' 3398
צחיח אבן חיבאן, פרק 15, עמ' 217, מס' 6806, ואחרים

בשנים האחרונות, מנהיגים רוחניים ואקדמאים פלסטינים עשו שימוש בחדית' זה עשרות פעמים, חדית' המטיף לרצח עם ונמסר לפני יותר מאלף שנה, ונחשב תקף כיום והוא מוצג כחובה דתית:

דר' מוחמד אבראהים מאדי:

"... אנחנו מנהלים מלחמה אכזרית זו עם אחיהם של הקופים והחזירים, מהיהודים ובני ציון. היהודים ילחמו בכם ואתם תכניעו אותם. עד שיעמוד היהודי מאחורי העץ והאבן והעץ או האבן יגידו: "הו מוסלמי, הו עבד אללה, הנה יהודי עומד מאחורי, בוא והרוג אותו".

הטלוויזיה הפלסטינית, 12 בספטמבר, 2004

יומיים קודם לכן ביטא איש דת בכיר אחר את אותה הדרישה להרוג יהודים:
שיח' אבראהים מזדירס:

"הנביא אמר: 'תחיית המתים לא תתרחש עד אשר המוסלמים ילחמו ביהודים, והמוסלמים יהרגו אותם. המוסלמים יהרגו את היהודים, שמחו על הבשורה, שמחו על נצחון אללה. המוסלמים יהרגו את היהודי, והוא יתחבא...'"

"הנביא אמר: 'היהודים יתחבאו מאחורי האבן והעץ. האבן והעץ יגידו: הו עבד אללה, הו מוסלמי – זהו יהודי מאחורי, בוא והרוג אותו!'. על שום מה האיבה הזו? מאחר וליהודים אין אוהב על פני האדמה הזו, לא בן אדם, לא אבן ולא עץ – כל דבר עוין אותם...". מספר על ההרס שזורעים היהודים בכל דבר – ברפיח, באלזיתון, שג'אעיה, בית לאהיא, ג'באליא. "הם הורסים הכל – הם הורסים את העצים והורסים את הבתים - כל דבר רוצה לנקום ביהודים, בחזירים האלו שעל פני האדמה, והיום זה בו ננצח, אם ירצה אללה, יגיע".

הטלוויזיה הפלסטינית, 10 בספטמבר, 2004

לעתים הקריאות לרצח מבוטאות באופן ספציפי כקריאות לפיגועי התאבדות לשם השגת המטרה האסלאמית הזאת:

דר' מוחמד אבראהים מאדי:

כל חודי [הנשקים] צריכים להיות מכוונים אל היהודים, אל אויבי אללה, האומה המקוללת בקוראן, שהבורא מתאר אותם כקופים וחזירים, עובדי העגל ועובדי האילים... דבר לא ירתיע אותם [את היהודים] חוץ מצבע הדם בעם המלוכלך שלהם.... אלא אם נפוצץ את עצמנו, בהתנדבות ובבחירה, בתוך תוכם. ... נפוצץ אותם בחדרה, ונפוצץ אותם בתל אביב, ובנתניה, בהצדקת אללה כנגד האספסוף הזה, נילחם בהם ונשלוט עליהם, עד שיסתתר היהודי מאחורי העץ והאבן ויאמרו האבן והעץ: מוסלמי, עבד האל, הנה יהודי מאחורי, הרוג אותו..."

הטלוויזיה הפלסטינית, 3 באוגוסט, 2001

הקריאות לרצח-עם נמשכו אפילו לאחר מותו של ערפאת בנובמבר 2004. כך ב- 27 בדצמבר 2004 שודרה אחת מתכניותיו של האקדמאי הפלסטיני דר' חסן אלח'אטר בשידור חוזר בטלוויזיה הפלסטינית. בתכנית הוא ניתח את החדית' הזה בפרטי פרטים, וסיכם כי מוחמד הוא שלימד אותו, ערך קישור בין הגאולה לרצח יהודים וצפה את המלחמה הפלסטינית נגד ישראל:

"הנביא אמר בחדית' שלו: 'תחיית המתים לא תגיע עד אשר תלחמו ביהודים, והאבן והעץ יאמרו: "הו מוסלמי, עבד האל, הנה יהודי מאחורי, הרוג אותו!...". אללה התכוון לארץ שלנו, לעם שלנו, והתכוון לעצים שלנו ולאבנים שלנו".

הטלוויזיה הפלסטינית, 27 בדצמבר, 2004

ב- 10 בינואר 2005, שודרה הרצאה נוספת של חסן אלח'אטר בטלוויזיה הפלסטינית, בה הוא שב והתייחס לאותו החדית' הקורא להרוג את כל היהודים בכל מקום.

כל המוסלמים חייבים להרוג יהודים

הרשות הפלסטינית מציגה את הקריאה להרוג יהודים לא רק כחובה פלסטינית הקשורה לסכסוך, אלא כחובה פאן-אסלאמית:

דר' מוחמד אבראהים מאדי:

"החדית' מבהיר לנו ... את אופי המערכה בינינו ובין היהודים. העץ והאבן לא אומרים: הו פלסטיני, הו ערבי או הו מזרח-תיכוני. אלא אומרים: הו מוסלמי, עבד האל"

הטלוויזיה הפלסטינית, 30 במרץ, 2001

הקו הרשמי על פיו אלוהים דורש את הריגת היהודים, ובו נוקטת הרשות הפלסטינית, מבוטא בצורה גרפית באתר של החמאס, תוך כדי הבטחת הכניסה לגן עדן לאלה שממלאים אחר מצוות האל. המלים המדויקות הן: "נקיש על דלתות גן-עדן בגולגלות של יהודים".

כשהמחבלת הפלסטינית בת ה-21, רים אלריאשי, קראה את הצהרתה כי היא מצפה לגן-העדן כגמול מהאלוהים בתמורה לרצח יהודים, מלותיה היו לא יותר מחזרה והשתקפות של החינוך בחברה הפלסטינית:

"זו תמיד הייתה משאלתי, להפוך את גופי לרסיסים קטלניים נגד הציונים, ולנקוש על דלתות גן-עדן עם גולגולותיהם של הציונים"

המטרה הבלתי נמנעת: השמדת היהודים

מוחמד עבד אלהאדי לאפי, הממונה על דרשות והדרכה במשרד ההקדשים:

"הקרב עם היהודים, הקרב המכריע, יבוא ללא ספק, הנביא דיבר על כך ביותר מחדית' מהימן אחד, ויום הדין לא יבוא אלא בניצחון המאמינים [המוסלמים] על צאצאי הקופים והחזירים ובכך שיחסלו אותם".

אלחיאת אלג'דידה, 18 במאי, 2001

קווי דמיון לנאציזם:

מאז תבוסתה של גרמניה הנאצית, רצח עם המקודם על-ידי המדינה נחשב לטאבו. חרף העובדה שמנהיגים לאומיים אחדים ערכו רצח המוני במהלך 50 השנים האחרונות, לא היתה ממשלה שהטיפה בגלוי לרצח עם כחלק מאידיאולוגיה שיטתית של המדינות הציבוריות. הטאבו הזה נשבר כעת ע"י הרשות הפלסטינית. קווי הדמיון בין האידיאולוגיה האסלאמית של הרשות הפלסטינית והאידיאולוגיה הנאצית הם בולטים ומחרידים. הדים מספרו של היטלר "מיין קאמפף" נשמעים בחינוך הרשמי של הרשות הפלסטינית:

א. יהודים הם הגורם לעימותים ולהרס בעולם:

הרשות הפלסטינית

"היהודים לא ישקטו עד שהם יבעירו את העולם כולו באש סכסוכיהם... היהודים עומדים מאחורי כל מחלוקת שהביאה הרס לעולם... אלו [היהודים] שהם הסיבה לכל קטסטרופה על פני האדמה... אלו [היהודים] היו רוקים את רעליהם במישור הבינלאומי והאזורי... הם הסיבה לכל אחד מאסונות העולם על פני האדמה הזאת..."

השיח' אבראהים מודירס

הטלוויזיה הפלסטינית, 12 בדצמבר 2003, 24 בספטמבר 2004

גרמניה הנאצית

היטלר, מיין קאמפף: "ככל שהיטבתי להכיר את היהודים, סלחתי יותר ויותר לעובדים [הגרמנים]... מכיוון שרק במוחותיהם של מפלצות – לא בני אדם – תכנית וארגון כאלה יכולים היו ללבוש צורה מוחשית, כשהתוצאה הסופית של פעולותיהם [של היהודים] היתה התמוטטות התרבות האנושית, שבכך היתה מובילה להרס העולם... אם היהודי, בעזרת האמונה המרקסיסטית שלו, ינחל ניצחון על עמי העולם הזה, אזי כתרו יהיה זר ההלוויה של האנושות..."

ב. יש להילחם ביהודים:

הרשות הפלסטינית

"כל חודי [הנשקים] צריכים להיות מכוונים אל היהודים, אל אויבי אלה, האומה המקוללת בקוראן, שהבורא מתאר אותם כקופים וחזירים, עובדי העגל ועובדי האלילים... דבר לא ירתיע אותם [את היהודים] חוץ מצבע הדם בעם המלוכלך שלהם...
אנחנו מנהלים מלחמה אכזרית זו עם אחיהם של הקופים והחזירים, היהודים ובני ציון."

דר' מוחמד אברהים מאדי
הטלוויזיה הפלסטינית, 3 באוגוסט, 2001 ו-12 בספטמבר, 2004

גרמניה הנאצית

היטלר, מיין קאמפף: "הישועה היחידה שנותרה היתה מלחמה, מלחמה בעזרת כל כלי הנשק שרוח האדם, שכלו ורצונו יכולים היו לגייס..."

ג. לחימה ביהודים היא ביצוע מלאכתו של האל:

הרשות הפלסטינית

"היו אתם, הוי עובדי האל, אלה אשר באמצעותם אלוהים מענה את היהודים בייסורים קשים."

דר' מחמוד מוסטפא נג'ם
הטלוויזיה הפלסטינית, 1 בנובמבר, 2002

גרמניה הנאצית

היטלר, מיין קאמפף: "אני מאמין כיום שאני פועל בהתאם לרצונו של הבורא הכל-יכול; כאשר אני מגן על עצמי מפני היהודי, אני נלחם למען מלאכתו של האל."

ד. יש להשמיד את היהודים:

הרשות הפלסטינית

מוחמד עבד אלהאדי לאפי, הממונה על דרשות והדרכה במשרד ההקדשים:

"הקרב עם היהודים, הקרב המכריע, יגיע ללא ספק... הקרב המכריע שבו הניצחון יהיה לצדם של המוסלמים ממשמש ובא ללא ספק, ועליו דיבר הנביא ביותר מחדית' מהימן אחד, ויום הדין לא יבוא אלא בניצחון המאמינים [=המוסלמים] על צאצאי הקופים והחזירים [היהודים] ובכך שיחסלו אותם."

אלחיאת אלג'ד'ידה, 18 במאי, 2001

גרמניה הנאצית

הרייכסטאג, 30 בינואר, 1939. "אם יהדות ההון העולמית באירופה ומחוצה לה תצליח לשוב ולהכניס את האומות למלחמת עולם, התוצאה לא תהיה בולשביזציה של העולם וניצחון יהודי, כי אם השמדתו של הגזע היהודי באירופה..."

מסקנות

ההיסטוריה שבה ומזכירה לנו, כפי שעשתה גם ב- 11 בספטמבר 2001, שאידיאולוגיית רשע חסרת מעצורים תוביל לפשעים נתעבים נגד האנושות. היתה זו טעות נפוצה של אנשים ערב מלחמת העולם השנייה להמעית בחשיבותה של האיבה הנאצית, בפוטרום אותה כרטוריקה או כתעמולה. שישה מיליון יהודים ועשרות מיליונים בני אומות אחרות שילמו בחייהם, מפני שהעולם לא יכול היה להביא עצמו להאמין בכך, שעם שאימץ בגלוי את הרעיון של רצח עם אחר, יוציא את הרעיון הזה מן הכוח אל הפועל.

בהסבירו את אי יכולתו של העולם התרבותי להכיר בסכנה של הנאציזם, כתב השופט רוברט ה. ג'קסון, היועץ הראשי של ארה"ב במשפטי נירנברג:

"אל לנו לשכוח, שכאשר הנאצים הכריזו על תוכניותיהם בעזות מצח, הן היו כה מופרזות עד שהעולם סרב להתייחס אליהן ברצינות."¹

כיום, אנו עומדים בפני מצב בו מנהיגים ברשות הפלסטינית ואישי ציבור מתחומים שונים, מכריזים בעזות מצח ובאופן בלתי מרוסן על תוכניותיהם, קוראים לרצח עם לפי רצונו של אללה. אל תאפשרו לעולם לבצע שוב את אותה השגיאה.

נספח

ניתן לראות בשלושת שלבי האנטישמיות הקיימים באידיאולוגיה של הרשות הפלסטינית סקאלה שאפשר ליישמה באופן כללי בחקר האנטישמיות והגזענות.

סקאלת הגזענות – האנטישמיות הכלל עולמית

מאת איתמר מרכוס וברברה קרוק

שלב 1 - אנטישמיות (גזענות): תיוג קולקטיבי
הגדרת אופייה של קבוצה אתנית כנחות או מרושע.

שלב 2 - אנטישמיות (גזענות): יצירת האיום
האופי המותווה בשלב 1 מוצג כאיום מסוכן, הנע בין סכנה מקומית לבין איום הניצב בפני האנושות כולה. האיום הזה יכול להתבטא בתחומים רבים, החל במשברים בריאותיים ואסונות טבע, עבור בזעזועים כלכליים ומאבקים פנימיים, וכלה במלחמות.

שלב 3 - אנטישמיות (גזענות): חיסול האיום
לחימה בקבוצה האתנית מוצגת כמוצדקת ואף כפעולה הכרחית של הגנה עצמית שמטרתה לחסל את האיום ו/או להשיג צדק. הלחימה הזו לובשת שלוש צורות:
שלב 3א. התקפות על רכוש, סמלים, בתי תפילה, בתי קברות, וכו'...
שלב 3ב. התקפות על אנשים, החל בתקריות אלימות וכלה ברצח.
שלב 3ג. הצגת רצח עם כפתרון המוצדק או הבלתי נמנע.

¹ "Trial of War Criminal Indictment of Nazi Individuals and Organizations by the International Military Tribunal", (Washington 1945: U.S. State Department publication), p. 1138